Arad, 6-ik évi folyam. 222. szám. Szombat, deczember 22. 1866.

Szerkesztési iroda:
Főtér takarékpénztári épület 2-dik emelet, hová e lap szellemi részét illető közlemények intézendők. Bérmentetlen levelek csak ismert kezektől fogadtatnak el.

Kiadói hivatal:
Réthy Lipót könyvnyomdai irodája főtér 8-ik szám, Ackermann-féle ház), hová e lap anyagi részét illető közlemények (előfizetési pénz, kiadása körüli panaszok, hirdetmények), bérmentesen intézendők.

ALFÖLD.

POLITIKAI NAPI LAP,

egyszersmind az aradi gazdasági egylet hivatalos közlönye.

Megjelen: az ünnepnap utáni napot kivéve mindennap.

Előfizetési föltételek:

Helyben hazhoz hordva:		Vidékre postán küldve:	
Egész évre	12 frt 40 kr	Egész évre	15 frt 60 kr.
Fél évre	6 „ 20 „	Fél évre	7 „ 80 „
Negyed évre	3 „ 10 „	Negyed évre	3 „ 90 „

Hirdetmények dija: 5 hasábos petit-sor egyszeri hirdetésénél 6, és minden következőknél 3 ujkr számittatik. Terjedelmes hirdetések többszöri beigtatásnál kedvezőbb föltételek mellett vétetnek föl. — Bélyegdij külön 30 ujkr. — Magánvita 3 hasábos petit-sor 15 ujkr.

Országgyülési tudósitás.

A felsőház deczember 19-i üléséből.

Czélunk levén a politikai mozgalmak minél hivebb képét nyujtani, miután a mondott ülésből lapunk tegnapi számában csak keveset adhatánk, most még a következőkkel pótoljuk.

Sok szép beszéd mondatott a fölirat mellett s ellene, melyek közt ha érdekességénél fogva az elnöklő tárnok ő excja beszéde a legfeszültebb figyelmet ébresztette, báró Vay Miklós borsodi főispán és volt főkanczelláré vivta ki a legnagyobb tetszést. De el is kell ismerni, mikép ha mélységre, logikai egymásutánra, s szabatosságra nézve vannak is az országgyülésnek, s különösen a képviselőháznak, talán még jelesebb szónokai is; az előadás könyüségére, mondhatnám játszi lengedezésére, kedvességére, s a beszédrészek meglepő fordulataira nézve a már ugyan ősz, de még mind g ifjudad elevenségü volt főkanczellárral, kinek előadása kellemét még a rokonszenvet csergésü hang, s a legváltozatosabb hanglejtés is növelik, senki sem mérközhetik. Az egyes szónoklatokból ismertetjük pótlólag a következőket:

Gróf Czikráky János nem járulhat a feliráthoz, minthogy ez a felelős magyar miniszterium kinevezését, s a 48 diki törvények betüszerinti helyreállitását sürgeti; már pedig e kettőt szónok, valamint 48-ban az érett megfontolás hiányából eredetteknek mondja, ugy más részről most is pandora szelenczéjének nevezi, melyből az országra s egész birodalomra csak egyenetlenség, viszályok, s szóval a 48-diki események ismétlése kerülne ki. — Elismeri, hogy midőn a kir. leirat a 15-ös albizottság munkálatáról szól, s e részben a hadügy, vámügy. s államhitelt illetőleg módositásokat ajánl, szokatlan eljárást követ, minthogy nem az országgyülés megállapodását, mely a szokás és törvények szerint csak egyedül szolgálhat az ország és fejedelme közti egyezkedés alapjául, hanem az országgyülés bizottmánya albizottságának megállapodását veszi tekintetbe, miről a fejedelemnek hivatalos tudomása még nem is lehet; de e szokatlan eljárás indokát a körülmények s a helyzet rendkivüliségében találja fel. A Lajthán tuli országok megnyugtatása tekintetéből elkerülhetlenül szükségesnek tartja szónok, hogy az emlitett három pontra, s általában a közös ügyekre nézve, az ország s fejedelme között, a felelős magyar miniszterium kinevezése előtt, megállapodás történjék; mert e nélkül nem tartós kiegyenlités, hanem inkább végnélküli viszályoknak mennénk elébe. — Mondja a felirat, hogy vannak helyzetek, melyeket hosszasan fentartani lehetetlen, a nélkül hogy veszélythozók ne legyenek; szónok pedig azt mondja, hogy vannak intézmények a nemzetek történetében, melyeket csak pillanatra is visszahelyezni nem lehet, a nélkül hogy a nemzetet veszélybe ne döntenék. Ilyennek tartja Magyarországban a miniszteriumot, s átatában a 48-diki törvényeket. (Élénk ellentmondás.) Midőn igy nyilatkozik, meglehet, — ugy mond, — hogy királyiabbnak fog tetszeni magánál a királynál is (hangok: „ugy van!") de a független érzésü s meggyőződésü honpolgárnak szent kötelessége eme meggyőződését kimondani, még akkor is, ha azért vértanuságot kellene szenvednie. Megrójja a 48-diki törvényeket különösen még azért is, mert azok — mint mondja, az uralkodó jogait csorbitják, s a felségi souveränitás helyett a parlament uralmát állapitják meg. Továbbá a katholicismus irányában is igazságtalanságot követnek el; mert mig megengedik, hogy más hitvallásu felekezetek szabadon választhassák püspökeikef: a katholikus püspökök kinevezését a miniszteriumra bizzák. (Ellenmondás.) A miniszteriumot a nemzet lázas óhajtásának nevezi. — A felirat ama pontjára nézve, mely a politikai vádak mellett elitéltek vagy számüzöttek megkegyelmezését sürgeti, megjegyzi, mikép ohajtja ugyan szintén, hogy az uralkodó alkalmazza azokra eme legmagasztosabb előjoga gyakorlását; de lehetlen meg nem emlékeznie, hogy mig itt a menekültek számára a megkegyelmezés szorgalmaztatik, addig ezek, mint a legközelebbi háboru folyama alatt történt, nem mulasztják el az alkalmat, az országba fegyveres erővel betörni, pedig az ilyekre az 1793 diki törvények egyik czikkelye világosan kimondja a jószág- és fejvesztést. (Zaj.)

Az előadottaknál fogva szónok nem pártolhatja a képviselőház feliratát, s azért b. Wenckheim inditványához sem járulhat.

Gróf Zichy Henrik beszédének elején némely oly érvek czáfolatával foglalkozik, melyek a felirat mellett a képviselőházban hozattak fel. Ugy tartja, hogy „historia optima rerum magistra" lévén, ennek tanitása szerint le kell tudni mondani a pillanatnyi kisebb jogokról, csakhogy jövendőben a nagyobbakat fenntartsuk. Helytelennek tartja a jogfolytonosséghozi szigoru ragaszkodást. Ez vészt hozhat a hazára, mint hozott Lengyelországra, midőn a második osztás alkalmával több hazafiak inditványára a jogfolytonossági „vető" eltöröltetett, az alkotmány reformáltatott, a királyi hatalom megszilárdittatott, s az egyesek souveränitási joga korlátoltatott; de volt egy párt, mely mindezt nem akarta, hanem a jogfolytonossághoz mereven ragaszkodott, s talált is pártolóra — az oroszokra, kik a monarchia végvesztét idézték elő. Vigyázzunk, nehogy a jogfolytonossággal igy járjunk. Nem pártolhatja a feliratot, s igy b. Wenckheim Béla inditványát sem. Beszédét azzal fejezi be: „Videant consules, ne quid detrimenti respublica capiat."

Gr. Kálnoky Dénes némi fatalismus sulya alatt látja lenni a birodalmat. A jelen klegyenlitési kérdés szerinte nemcsak a nemzet s a kormány közti egyezkedést, hanem egyszersmind ugy a hazának mint a trónnak is lételét s jövőjét foglalja magában. Miután a birodalom fennállására szükséges egy kielégitett Magyarország, ennél fogva elkerülhetlenül szükségesnek tartja az alkotmány helyreállitását. Minthogy pedig a kormány, főleg a többi országok és tartományok tekintetéből, garantiát kiván a közös ügyek mikénti kezelésére nézve; noha legbiztosabb garantiáját képezik ennek a valóban közös érdekek: mégis óhajtotta volna, hogy az országgyülés eme kivánságának egy nyilatkozatával tett volna eleget; miután azonban a tárgyalások már oly irányt vettek, hogy ezt elérni nem lehet: azon érveknél fogva, melyeket a békési főispán felhozott, hozzájárul ennek inditványához.

Gr. Széchen Antal hivatkozván az előbbi ülésszak folyama alatt kijelentett eiveire, s ezek mellett felhozott érveire, az inditványhoz, s igy a felirathoz nem járulhat. Nem tartja helyesnek a magyar miniszterium előleges kineveztetését sürgetni, minthogy nem akarja a dolgot tühegyre állitni. Azonban történjék bár mikép: hazafiui kötelességének ismeri, a hazára nézve csak jó eredményt kivánni. — Nem tudja, kivánja-e most is még Europa az ausztriai birodalom fennállását? De ha nem, hát annálinkább kell kivánnunk s arra törekednünk nekünk. Tart tőle, hogy majd Magyarország is, — ha a birodalom nem consolidálódhatik — a compensationalis politika egyik tárgyát fogja képezhetni; s meglehet, hogy ekkor talán el fogják még mindig rólunk mondhatni, hogy „megfogyva bár, de törve nem, él nemzet e hazán"; de szónok azt ohajtja, hogy se megfogyva, sem törve éljünk. — A kiegyenlités ügyének fejlesztésében szükségesnek tartja az örökös tartományok alkotmányos fejlődését is tekintetbe vennünk. Nem tartja helyesnek a magyar és német faj összemüködését különösen hangoztatni; minden népfajnak hozzá kell járulni a haza boldogsága eszközléséhez. Minden elemek és viszonyokra tekintettel kell lennünk, ha feladatunkat helyesen akarjuk megoldani. A jogfolytonossági meddő viták helyett, inkább szeretné az országgyülést a gyakorlati tanáoskozási téren látni. Hivatva van Magyarország az összeköttetést a kelet és nyugat közt fenntartani; de ez nem kényelmes, nem is könnyü. Azonban a nemzet nem választhatja a gondviselés által reá mért feladatot, hanem el kell fogadnia, mi részére jutott, s iparkodjék a gyakorlati téren annak tökéletesen megfelelni.

Ezek nézetei s minthogy mindezeket a felirat magában nem foglalja, azért azt nem pártolhatja.

Jekelfalusy püspök szintén nem pártolja, s iparkodik a felirat több szakaszát egyenkint czáfolni.

Sokkal több szerencsével és nagyobb sikerrel czáfolgatá Tomcsányi főispán gr. Cziráky János majdnem minden egyes tételét, s beszédét különösen élvezetessé tette az egészséges humor, mely azon elömlött.

Pest, deczember 20.

A felsőházban 10 órakor, hol ma a tárnok meg nem jelenhetvén, gr. Cziráky János elnökölt, hitelesittetet a tegnapi ülés jegyzőkönyve, és Szlávy József bihari főispán megbizatott azzal, hogy a jegyzőkönyvnek a felirat elfogadására vonatkozó kivonatát a képviselőházhoz átvigye. Egyszersmind felkérte elnök a főrendeket, hogy a képviselőháztól érkezendő válaszüzenet fogadása, s a felirat aláirása és megpecsételése végett, délutáni 3 órára ismét gyüljenek egybe.

Ezzel az ülés eloszlott.

A képviselőházban 11 órakor volt ülés. Itt is hitelesittetett az utóbbi ülés jegyzőkönyve, és áthozatván a főrendektől Szlávy főispán által a felirat, ez akkép módosittatott, hogy már most necsak a képviselőháznak nevében szóljon, hanem a főrendekében is. Eme kiigazitások megtétetvén, hogy a felirat letisztáztathassék, s azután aláirathassék, az ülés félórára felfüggesztetett.

A félóra eltelte után a kiigazitott és letisztázott felirat felolvastatott, elnök s a jegyző által aláiratott s megpecsételtetett. Hogy ez történjék a főrendeknél is, Tóth Vilmos jegyző megbizatott a feliratnak a főrendekhez ismét átvitelével.

A feliratot ő Felségének gr. Andrássy Gyula alelnök fogja átnyujtani.

A felirat körül minden megtörténvén, Rájner Pál, a ház gazdasági bizottságának előadója, olvasta az e bizottság által megállapitott költségvetést deczember hóra. Ezt a ház változatlanul helyben hagyta.

Ekkor elnök boldog uj évet, boldogabbat mint az eddigiek voltak, kivánván a képviselőknek, az ülést eloszlatta, kijelentvén, hogy a szent ünnepek miatt, jövő évi januárhó 3-ig ülés tartatni nem fog.

Ezután az ülés eloszlott.

A főrendek 3 órakor tartandó ülésében a felirat a történt módositások után, ismét fel fog olvastatni, aláiratni és megpecsételtetni. Egyéb tárgya ez ülésnek nem lesz.

Pest, deczember 21.

= Lapunk tegnapi számában röviden érintettük, hogy helytelen volt a „Hon" azon föllépése, mely által a képviselőház decz. 15-ki ülésében történt nemzetiségi nyilatkozatokat védelem alá veszi. Most a „Napló" is e tárgyat fejtegeti egy czikkében.

A „Hon" jónak látja, ugymond, Stratimirovics azon módositványának igazolására, mely a „magyar nemzet" szavak helyébe „Magyarország nemzetei", vagy „magyar haza" szavakat kiván tétetni, nemkülönben Miletics beszédének védelmére hosszu czikkel előállani. Megvalljuk, mond tovább a „Napló", alig birjuk magunkat tájékozni a „Hon" intentioi, czélja irányában, midőn a feliratot készitő bizottmány ellen vádat emel. Hát ne legyen annyi bátorsága a magyar országgyülésnek, hogy a „magyar nemzet" diplomatikai czimmel éljen, midőn e czim azonos a „magyar haza" fogalmával? És ha e „magyar nemzet" szavak egy Miletics, egy Stratimirovics felszólalásait vonnák is előreláthatólag maguk után, az országgyülés ne éljen azon diplomatikai nevével a hazának, melyre joga van? Ép, mert azonos e nevezet a „magyar haza" fogalmával, azért élhetett azzal, s ha nem él vele azon tekintetből, mert ellene egykét szerb képviselő felszólalhat, maga elismerné azt, hogy e két fogalom nem azonos. De a bizottmánynak még azon esetben is „szemközt kellett volna mennie a vitának", ha előre tudhatja, hogy az emlitett urak megtámadandják e szavakat. Vagy az országgyülés a „Magyarország" nevezettel se éljen, mert Stratimirovicsnak eszébe juthat még ez ellen is fölszólalni, s hol e szó kerül elő, mindenütt a „haza" szót substituálja? Megérjük, hogy a „Hon" opportunitásból ennek védelmére is föl fogna szólalni. A „Hon" arra czéloz, hogy e nemzetiségi nyilatkozatok Horváth Boldizsár beszéde által provocálva voltak. Horváth beszéde e vád igazolását nem foglalhatja magában. Horváth azt jegyzé meg, hogy „azok után, a mik Europában csak e század alatt is az europai diplomatia befolyása által vagy befolyása ellenére történtek, a diplomatia bölcseségében oly kevés garantiát talál, hogy részéről nemzeti bünnek tartaná, ha jövőnk reményét ily ingatag alapra fektetné." E szavakban nincs az mondva, hogy az europai nagyhatalmak közel szándékai mind Magyarország, mind Ausztriára nézve egyiránt veszélyesek. De ez a beszéd más helyén sincs mondva, s hol e beszéd „a legtermészetesebb szövetség alapját" a Magyarország s az Ausztria közti érdekközösségben találja fel, miután Ausztriát ugyanazon elemek fenyegetik dissolutioval, a melyek Magyarországot, ott sem értethetnek az europai nagyhatalmak, hanem bizonyosan a foederalisták törekvései és azon vágyak, melyeknek oly világos kifejezést adott Miletics. — A czikk többi része annak visszautasitását tartalmazza, hogy a „többség által helyeselt szónoklatok oly érveket is hoztak föl, melyeknek éle idegen külhatalmak ellen van forditva." Kimutatja, hogy különösen a porosz közlönyök csak a viszályt akarják fönntartani Ausztria és Magyarország között, hogy igy ők könnyebben halászhassanak.

Részünkről azt sem helyeseljük, hogy a képviselőház engedékenységet tanusit a rendszabályok 48-ik pontjai ellen. Ha már meg van a szabály, szigoruan ragaszkodni is kell ahhoz.

Külföldi szemle.

A legfontosabb külügyi hirt ma egy szent-pétervári távirat jelenti: Egyptomba franczia és angol csapatok ugyanazon időben érkeztek. Habár ugy mondják, az előbbieknek czéljuk Cochinchina, mégis a távirat azt jelenti, hogy a franczia csapatok egyelőre Egyptomban fognak maradni, s hogy az angol csapatok számára is élelmezési készületek tétetnek. Ez mindenesetre sajátságos hir, mely nagy tért nyit a legkülönbözőbb combinatiókra, de melyre, mig részletesebb hirek nem érkeznek, nem akarunk lépni.

Az orosz követ első volt, ki a portával a rumaniai fejedelem elismertetését egy hivatalos sürgönyben tudatta; még bizonytalan, hogy a többi hatalmak követendik-e ezen példát, vagy előbb e tárgyban értekezletet fognak tartani.

A berlini „Publicist", mely sugalmazásait állitólag egyenesen Bismarktól nyeri, irja: Párisi politikai körökben beszélik, hogy a hannoveri király, a hesseni vál. hg és nassaui hg jelenleg Bécsben, Stuttgartban és Darmstadtban azon müködnek, hogy kötelező nyilatkozatot eszközöljenek arról, hogy ezen udvarok hajlandók a rajnai határokat Francziaországnak átengedni, az elmozditott herczegek javára szolgáló sikeres közremüködésért, kik bécsi és frankfurti bankárok segélyével 200 millió frank előleget ajánlanának.

Egy Párisban élő s ezelőtt német szolgálatban volt diplomata következő javaslatot tette: A nagyhatalmak egyetértendők legyenek arra nézve, hogy, ha keleten egy a porta által egyedül le nem győzhető fölkelés ütne

ki a török uralom ellen a görögök, szlávok és rumánok részéről, minden hatalom a diplomatiai aktion kivül ovakodjék a beavatkozástól, s a fölkelés eredményét, bár miként üssön az ki, isteni itéletnek tekintsék, s csak az események bevégeztével lépnének csak fol, hogy a fait accomplit a népjog utján szentesitsék. — E javaslat, mint irják nem vettetett el, hanem komoly fontolóra vétetik.

Nagy figyelmet gerjeszt a párizsi „France" egy titokzatos közleménye, mely oly titokteljes homályba van burkolva, hogy éppen ez által a legtulzottabb sejtelmekre ad alkalmat. A félhivatalos lap irja: „Miksa császárt illetőleg felette komoly hirek keringnek, de tartózkodnunk kell azok registrálásatól, mig biztos informátiokat nem kapunk azokról." Mindenki kérdezi, vajjon mik lehetnek e felette komoly hirek? Talán leköszönt Miksa császár? Vagy talán oly szerencsétlen volt, hogy a juaristák fogságába került? Előbbi esemény már régóta biztos kilátásban van, ugy, hogy annak megvalósulása alig lepne meg már valakit. Hogy az utóbbi eset történt volna, arról sem a táviratok, sem egyéb tudósitások legkisebb ujmutatást sem tartalmaznak. De legkevesebb hitelt érdemel azon Ujyorkban elterjedt hir, hogy Miksa császár megőrült volna. Annyi bizonyos, hogy szokatlan feszültséggel néznek a Mexikoból érkező kimeritő tudósitások elébe.

Berlin, decz. 19. A „Prov. Corr." az éjszaki szövetség feladatát fejtegetvén, azt irja, miszerint ezen szövetségi törvényhozó testület magában foglalandja a szabad költözködési, letelepedési és iparviszonyt, a kivándorlás, gyarmatositás, vámtörvényhozás, kereskedelmi törvényhozás, pénzverés, mérték, suly, papirpénz, bankügyet, találmányi szabadalmakat, külföldön a szellemi tulajdon és német kereskedelem oltalmát, a hajózási, consulsági ügyet, vasutakat, folyam- és vizvámot, posta- és távirdaügyet, polgári perrendtartást, csődeljárást, kereskedelmi és váltótörvényt. A szövetségtanácshoz és a kormány képviseletéhez járul a nemzeti képviselet is egyenlő részben. — A szövetség vezetését Poroszország kapja meg; a szövetség hadüzenési és szerződéskötési joggal bir; valamint a követeket is az nevezi ki. — Az összes szárazi és tengeri erőnek főparancsnoka a porosz király, ki egyuttal a hadikészültséget is elrendelheti. Kiel és a Jahde öböl szövetségi hadi-kikötők lesznek.

A „Köln. Ztg"-nak irják Párisból: Hivatalos körökben itt különböző franczia ügynökök jelentéseinek másolatai keringnek, kiket, ugy látszik a kormány Ausztriába küldött, hogy a követség utján kivül is kapjon a császári állam hangulata és állapotáról megbizható felvilágositásokat. Ezen iratok értelme szerint Beust b. állása kitől Austriában sokan tulzottan sokat vártak, ma legalább a közvéleményben igen aggályosan van megingatva. Németosztrák körökben legalább azt várták volna tőle, hogy az ultramontánok ellenében f g erélyesen fellépni, és ime keserüen csalódtak, mert azt kell látniok, hogy az uj miniszter, ki semmi föltételeket sem szabott hivatalba lépésekor, mindent elkövet, hogy a clerikális udvari párttal jó lábra állhasson.

A porosz képviselőház deczember 18-ki ülésében az állam-költségvetés az előtanácskozmányok határozatai értelmében elfogadtatott. Bismarck gróf kijelenté: „Bár az elhatározott budget a kormány követeléseit lényegileg elutasitja, a kormány megkisérlendi azzal beérni, csak hogy a ház budget joga iránti tiszteletét tanusitsa.

Pécska, deczember 20.

T. szerkesztő ur! Midőn a pécskai posta határtalan lassuságát becses lapjának 206. számában megtámadtam, azon biztos nézetben voltam, hogy nem fog egyén találkozni Pécskán, ki a közérdekért e helyes nyilvánosan tett fellépésemet jó néven nem veendi; s ime mégis találkozott egy Gy. B., ki azon általam csakis a csigaposta lassuságának feltünőbb szinezete végett felhozott kenyeres asszonyok hirhordását, vagy fel nem fogva, vagy roszakarólag elferditve, az „Alföld" 213-dik számában a helyett, hogy Pécskának Araddali közvetlen póstai közlekedését pártolta, és az elérni óhajtott czélt elősegitette volna, engemet a tudatlan kenyeres asszonyok kihordása utáni keserü élvezetre kárhoztat. Maradjon csak Gy. B. az általa egyedül pártolt huzamos pécskai postaeljárás mellett, de a nagy közönség mindenesetre a kor igényeihez képest Pécskának Araddali közvetlen póstai gyors érintkezését ohajtja, sürgetőleg követeli.

Továbbá valamint a csiga pósta iránti közleményemet, a czáfolni akaró tudós Gy. B. félre magyarázva el ferditeni iparkodott, hasonlóul hivatásának érezte a jogtalan sérelmes pálinka elkobzásokat „pálinka árulásnak" keresztelve, előadásomat „tökéles tévedésnek" állitani. Én valódi tényeket, minden részrehajlás nélkül a nagy közönség érdekében a leghűbben közöltem, mely jogtalan elkobzás az igazságot osztó uj szolgabirói hivatal is 25 forint pénz büntetésére érdemesitett; e szerint ha Gy. B. a regale haszonbérlő fizető gazdájának védelmére már szolgálni akart, tette volna ezt oly módon, hogy eljárása nem csak illedelmes, hanem jogos és tudományos is legyen, — egyszersming a tények valódi állásának megfeleljen! — Végre Gy. B. czáfolatának utolsó sértő soraira csak azt mondom, hogy dicsérendő az, mi dicséretre méltó. Braun Béni.

Utolsó posta.

Brüssel, decz. 20. Egy királyi rendelettel 28 tagu bizottmány neveztetik ki, melynek feladata: tekintettel az ország védelmére, — a katonai szervezetet vizsgálat alá venni.

Berlin, decz. 20. A követek háza az Elbeherczegségek bekeblezésére vonatkozó törvényt elfogadta. Bismark felvilágositásokat adott az augustenburgiakkal folytatott alkudozások eredménytelensége iránt; — hangsulyozá Poroszország hóditói jogát, — kifejté, miszerint az Észak-Schleswigbeni szavazásra vonatkozólag Franczia-ország javaslata elfogadtatott, — hogy a franczia császár elismeri, miszerint a Poroszországgali barátságos szomszédi egyetértés a mindkét részről érdekek által van feltételezve.

Párisból irják, miszerint ott az a hir, hogy a császárné római utját elhalasztaná.

Vegyes tudósitások.

* Beust báró külügyminiszter pesti utját politikai dolgokkal hozzák összeköttetésbe. Budán a tárnokhoz szállt s tegnapelőtt Rottenbiller, Pest városa főpolgármestere és Thaisz főkapitány tisztelkedtek nála. Üdvözletükre adott válaszában kijelenté a miniszter, hogy mindig rokonszenvvel viseltetett a magyarok iránt, s most azért jött, hogy a viszonyokat megismerje, érintette egyszersmind a magyar miniszterium kineveztetésének eshetőségét is. Az átalános vélemény, hogy a külügyminister a Deákpárt notabilitásaival személyesen ohajt értekezni s közvetlenül tanulmányozni a magyar kérdést. Vérmes reményeket nem szoktunk ugyan egyik másik körülményhez csatolni, de mégis mindenesetre nem kedvezőtlen az az eset sem, s meglehet, hogy Beustnak személyes tapasztalásai sulyt vetnek a mérlegbe ügyünk fordulata érdekében.

* A magyar borokat Párisban a párisi kiállitáson Jalics derék pesti borkereskedő fogja egy magyar csárdában a világnak bemutatni. S igy remélhető miszerint a külföld oly irányban lesz megismertetve borainkkal, hogy ez ismeretség nemcsak becsületére, de javára is fog válni a hazai bortermelésnek.

* Erdélyből irják: A napokban ismét egy csomó hazai ezüst régiség vándorolt ki külföldre, melyek között a legszebb serleg, billikom, dombor nyomatu tányérok, dombor faragásu szelenczék, füzértartók, poharak voltak. E gyönyörü családi ékszerek között leginkább sajnáltunk egy remek müvü serleget, mely Rákóczy hü bujdosótársa, a Mikes Kelemené volt. A serleg felső részén pompás metszetben volt látható a családi czimer 1697 évszámmal. A serleg sulya 111 lat ezüst volt, mintegy 8—900 forint értékben. Jelenlegi tulajdonosa ez ékszereket, melyek soha többé nem fogják Erdélyt látni — külföldre viszi, miután nincs reménye, hogy a fővárosban előnyös vásárt csinálhasson velök. E gyüjteményben láttuk Apafy Mihálynak egy ezüst vadász poharát, mely már alakjánál fogva is egyike a legszebb ritkaságoknak. Szegény muzeumunk, mikor lehet abban az állapotban, hogy legalább szebb ereklyéinket megmenthesse!

* Az erdélyi rumánok közt — irják a „Nürnb. Korr." nek — ezüst tallérok keringnek Hohenzollern Károly hg mellképével e körirattal: „Károly, Románia császára."

* Györből a „F. L."-nak irják, hogy Hubainak Molnár György által lelkesitett, s csak 26 tagból álló társulata folyvást nagy sikereket arat, s a győri vegyes ajku s izlésü közönséget ugy szólván — egészen meghóditá a magyar drámának. E társulat erélyes igyekezete és jó iránya mintául szolgálhatna mindazon igazgatóknak, kik azt hiszik, hogy vidéken operette nélkül nem lehet boldogulni. A győri hölgyek, azon elismerés jeléül, mely Molnár György törekvéseit megilleti, decz. 15 én az ő jutalomjátéka alkalmával ezüst babérkoszoruval tisztelték meg.

* 1867-ben lesz ezernyolczszáz éve sz. Péter és Pál apostolok vértanui halálának. E nagy évfordulati ünnepet nagy fénynyel akarják megülni Rómában, és a római kuria a kath. világ összes püspökeihez fölhivást küldött szét, hogy ez ünnepélyre Rómába gyüljenek. A „Monde" czimü franczia lap közli e meghivó okmányt, mely kijelenti, hogy IH. Pius — „ha ugyan, mint remélhető, a Mindenható jobbja elháritja a fenyegető vészt," 1867. juniusában két félnyilvános consistoriumot fog tartani, aztán pedig ugyanazon hó 29-kén a nagy apostolok tizennyolczszázados emlékünnepét ülendi meg az azt megillető fénynyel.

* A Barnsley melletti kőszén-aknában, Yorkschireban, a légszeszek meggyuladása által fellobbanás történt, mely több mint háromszáz aknász életébe került. Az első fellobbanást f. hó 13 kán dél felé egy második követte. Az nap reggelig 80 holttestet sikerült felhozni az aknából, s a gyászjelenet, mely minden hulla megjelenését kisérte, leirhatlan volt. Az aknában még 250 hulla van, ama 25—30 bátor és elszánt emberen kivül, kik a hullák felkeresése végett az aknába szállottak, s a második fellobbanás után maguk is hihetőleg mind oda vesztek. Történt ugyancsak 13-kán egy harmadik fellobbanás is, mely erő az előbbi kettőt meghaladta, s oly rombolást tett, hogy alkalmasint csak nehány nap mulva lesz lehetséges utat nyitni az aknába. — S minthogy, a közmondás szerint, a szerencsétlenség soha sem jár egyedül, Hanleyből, Staffordshireből táviratozzák, hogy ott is egy kőszénaknában hasonló okokból fellobbanás történt, mely alkalommal az aknában foglalkozó 200 munkás közül alig 50 menekült meg életével.

NYILT TÉR. *)

Du Barry gyógyhatásu Revalesciére-je. Az ujságirónak legkedvesebb kötelességei közé tartozik, olvasóink oly ujabb találmányt, mely különösen az emberiség előnyére tünik fel — előhozni — mely szempontból mi is t. olvasóinkat felkérjük, hogy minden figyelmüket Du Barry Revalesciérenek szenteljenek, mely egészséget fenntartó czikknek legfőbb előnye az, hogy erőt s egészséget helyreállit, — köztiszteletben álló, nagyhirü egyének bizonyitványai is tanusitják, hogy jelen esetekben — minden más eddig ösmert szereket — sokkal felülmul u. m.: Emészthetetlenség, dugulás, bővér, görcsök, szédülés, gyomorhév, hasmenés, altestbántalmak, ideggyengülés, epeláz, máj-, hólyag- és vesebántalmak, idegesség, felpuffanások, feszülés, szivdobogás, ideges fejbántalom, süketség, fej- és fülzugás, minden testrészbeni fájdalom, vese- és légcsövész, aszkór, chronikus gyuladások, gyomorsérvek, bőrkütegek, görvély, hideglelés, mirigydaganat, vizibetegség, köszvény, émelygés és hányás terhesség alatt, levertség, komorkórság, átalános gyengeség, köhögés, álmatlanság, emlékezetgyengeség, kimerülés, buskomorság, anyaméhkór s a t.

Mindezekről vagy 60,000 bizonyitványt lehet évenkint felmutatni.

Ezen nagybecsü tápgyógyszer pléhdoboszokban „Barry du Barry et Co." pecséttel s használati utasitással árultatik. Árak: ½ font 1 ft 50 kr. — 1 font 2 ft 50 kr. — 2 font 4 ft 74 kr. — 5 font 10 ft. — 12 font 20 ft, és 24 font 37 ft 50 kr. — Barry du Barry et Co., 77. Regent — Street, London; 26 Place Vendome, Páris; 6 Freiung, Schottenhof, Bécs és 10, Roszmarkt, Majna melletti Frankfurtban. Kapható még Boroszlóban Schwarz S. G.-nél. Magdeburgban Prevot és Hammornál. Szent-Pétervárott Stoll és Schmidt-nél.

*) Az e rovatban foglaltakért csak a sajtóhatóság irányában vállal felelősséget a Szerkesztő.

Nemzeti szinház Aradon.

Ma szombaton, deczember 22-én adatik: „A sevillai borbély." Opera 2 felv., zenéjét szerzé Rossini.

Távirati tudósitás

a bécsi börzéről 1866. december 20 án.

5% Metalliques	57.90	Hitelintézet	153.10
Nemzeti kölcsön	67.—	Váltó Londonra	132.—
1860. évi kölcsön	81.25	Ezüst	131 35
Bankrészvény	714.—	Arany	6.26

Felelős szerkesztő: **Környei János.**

HIRDETÉSEK.

931—6.11

Karácsoni és ujévi ajándékokat

dus választékban, mindennemü

NORIMBERGI, DISZMŰ, PORCZELLÁN

és illatszerekben

meglepőleg olcsó áron ajánl

Roth Sámuel,

főtér 30. szám.

Vidéki rendelmények posta utánvétellel a legpontosabban legmérsékeltebb áron eszközöltetnek.

943—1.3

Eladó

Aradtól 1½ órányi távolságban Temesmegyében fekvő I-ső osztályu 150 catastr. hold szántóföld s 10 hold kaszálló igen kedvező fel tételek mellett. Közelebbet Bettelheim testvér uraknál tudhatni meg.

7137/1866. 940—2.3

Árverési hirdetés.

Petrár Jánosnak Drecsin Gyorgye ellen 50 frt tőke és járulékai végett lefolytatott végrehajtási ügyben a Mikalakán fekvő 280. számu ház beltelekkel, és ¼ föld, melyből a belsőség végrehajtást szenvedett Drecsin Györgyöt és közös tulajdonos Drecsin Pávelt — illetőleg ez utóbbinak örököseit — egyenlő hanyadrészben, az ¼ külsőség pedig Drecsin Györgyöt, mint egyedüli birtokost tulajdonjogilag illeti, az első 150 ft, az utóbbi pedig 400 ftnyi becsár kikiáltása mellett ezen megyei törvényszék telekkönyvi irodájában 1866. évi **deczember 28-án** reggeli 9 órakor tartandó 2-dik árverésen becsáron alul is el fog adatni.

Az aradmegyei törvényszéknek 1866. évi október 11-dikén tartott telekkönyvi ülésből.

Ad Nro 10,542. 942—1.3

Cs. k. szab. tiszavidéki vasut.

Hirdetmény.

A közelebbi debreczeni országos vásár alatt 1867. évi január 1-jétől bezárólag január 16 ig a jelenleg Czegléd és Debreczen között közlekedő rendes személyvonatokon kivül, naponta még egy második vegyes vonat fog közlekedni oly módon, hogy a Debreczenbe menendő este 8 óra 4 perczkor **Czegléd**ről a Pest felé menendő pedig esti 10 óra 26 perczkor **Debreczen**ből indul el.

Ezen intézkedés mellett a Pestteli egyenes összeköttetés s pedig Debreczen felé: a Pestről délután 5 óra 19 perczkor, Pest felé pedig a Czegléd ről Pestre reggel 6 óra 35 perczkor elinduló vonatokkal fog eszközöltetni.

Az igazgatóság.

Ad 2197. P. 941—1.3

Árverési hirdetés.

Az Aradm. tszék mint telekkönyvi hatóságnak 5021/1866. számu végzése folytán közhirré tétetik, miszerint a szemlaki közgyámságnak 2208 ft 22 3/10 kr. tőkét és járulékit tevő követelése végett alperes Kléé Károlyt és néhai nejét illető m.-pécskai 1291. tjk. sz. a. keblezett s piaczon fekvő jó anyagu több szobákból álló 5543 frtra becsült beltelkes házára, a becsáron alól is megtartandó 2-ik árverés 1867-ik **január 20-án** délelőtti 10 órakor M.-Pécska községházánál fog megtartatni. Mire a venni szándékozók azzal, hogy a feltételeket alólirtnál megtekinthetik — ujabban értesittetnek.

Pécskán 1866. deczember 20 án.

Hofbauer István,
k. esküdt.

Laptulajdonos Bettelheim Vilmos. — Arad, 1866. Nyomtatja s kiadja Réthy Lipót. (Főtér, a t. Minoriták zárdájával szemben.)